

Donderdag 27 mei 1915.

Gisteren avond om acht uur was in de richting naar noord-west een groot luchtgevaarte te zien. Het vloog betrekkelijk laag en scheen niet te bewegen, ondanks zijn geklepper. Enkel bemerkte men, dat het zich na eenige minuten een weinig verplaatst had.

Donkerbruin als de rechte koker van een rups-larve, met twee spitsstaande ooren, stak het scherp af op den wonderbaarlijken avondhemel, safierblauw, omhoog, met onmerkbaar overgang tot robijnrood versmeltend aan den horizon. Al de burens stonden buiten, eenigen met opera-kijkers, luid pratend over het vreemd verschijnsel: "Een zeppelin", melden heden de nieuwsbladen.

Zoodra de Duitschers vernamen, dat de breuk tusschen Italië en Oostenrijk een volbracht feit was, werden al de hier vertoevende soldaten op den Kouter saamgeroepen. Ze stonden daar 's avonds bij duizendtallen. Fakkels en gekleurde luchtballonnen kregen ze en in optocht doortrokken ze de stad onder instrumentengeschal en vaderlandsche refereinen:

"Was ist des Deutschen Vaterland?" en "Heil dir, im Siegerkranze," enz.

De bevreemding was groot onder de inwoners, die zelve zoo verheugd zijn over die onverwachte legerhulp, hoewel sommigen wel vinden, dat Italië zijn woord verbreekt tegenover een bondgenoot en een geschreven overeenkomst tusschen potentaten enkel voor een nietsbeduidende strook papier houdt, evenals Duitschland heeft gedaan, toen het België 's eenzijdigheid, door hem gewaarborgd, schenden dorst.

Virginie LOVELING (« *In oorlogsnood* »)